

POMORSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ W GDAŃSKU
ul. Marii Konopnickiej 4, 80-240 Gdańsk
tel./fax (58) 351-08-77
<http://www.ihgd.pl> , e-mail: sekretariat@ihgd.pl

Słupsk, dnia 6. lipca 2016 r.

Nr akt kontroli: DS.ŻN.8361.120.2016.AS.DP.

lip. 6. 07. 2016

Mariola Żmuda - Mróz
Przedsiębiorstwo „Żmuda” Mariola Żmuda - Mróz
ul. Dworcowa 32
77-100 Bytów
NIP 842 10 75 086

DECYZJA Nr DS.ŻN.D.21.2016.AS

Na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 i art. 40 a ust. 4 ustawy dnia 21 grudnia 2000 r. *o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych* (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r. poz. 678 ze zm.), art. 104 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r., poz. 23) oraz § 4 pkt. 1 Zarządzenia PO.110.13.2013 Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku z dnia 14 maja 2013 r. *w sprawie upoważnienia pracowników Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku do podejmowania, wydawania oraz podpisywania decyzji, postanowień, dokumentów i korespondencji w imieniu Wojewódzkiego Inspektora*

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku

reprezentowany przez Panią Joannę Zielińską – Dyrektora Delegatury w Słupsku Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku – leg. nr 000071, upoważnienie nr PO.057.33.2016.PH, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

wymierza

Pani Marioli Żmuda – Mróz prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą: Przedsiębiorstwo „ŻMUDA” Mariola Żmuda – Mróz z siedzibą w Bytowie przy ul. Dworcowej 32 – karę

pieniężną w wysokości 500,00 (słownie: pięćset 00/100) złotych, w związku z wprowadzeniem do obrotu 5 partii wyrobów cukierniczych i piekarniczych luzem – według wagi, o łącznej wartości 65,10 zł, nieodpowiadających pod względem oznakowania jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej, tj.:

- I. 1 partia wyrobów cukierniczych (kasztanek) na wartość 13,50 zł zakwestionowanych z uwagi na niewłaściwą nazwę środka spożywczego podaną w sposób umożliwiający konsumentowi poznanie prawdziwego charakteru środka spożywczego oraz odróżnienie go od środka spożywczego, z którym może być mylony, co stanowiło naruszenie § 19 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 ww. rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. . w sprawie *znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych* (Dz. U. z 2015 r., poz. 29), w związku z art. 17 ww. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie *przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004* (Dz. U. L 304 z 22.11.2011, s.18 z późn. zm.),
- II. 3 partii pieczywa (chleb zwykły cały, bułka poznańska duża, strucla z serem) na wartość 40,40 zł zakwestionowanych z uwagi na nie podanie na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu masy jednostkowej pieczywa, co stanowiło naruszenie § 19 ust. 1 pkt 6 lit. a) oraz ust. 2 ww. rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014r.,
- III. 5 partii środków spożywczych (chleb zwykły cały, bułka poznańska duża, strucla z serem, naleśniki z kapustą i kasztanki) na wartość 65,10 zł zakwestionowanych z uwagi na brak podania w miejscu sprzedaży, na wywieszce lub w inny sposób wykazu składników z uwzględnieniem substancji powodujących alergię lub reakcje nietolerancji podkreślonych za pomocą pisma wyraźnie odróżniającego go od reszty wykazu składników, np. za pomocą stylu, czcionki lub koloru tła, co stanowiło naruszenie przepisów § 19 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 cyt. wyżej rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie *znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych* (Dz. U. z 2015 r., poz. 29) w związku z art. 44 ust. 1 lit a) cyt. wyżej rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r.

Powyższe stwierdzono podczas kontroli przeprowadzonej w dniach 27 kwietnia – 05 maja 2016r. w sklepie piekarniczym w Bytowie przy ul. Wojska Polskiego 40, należącym do strony.

UZASADNIENIE

W dniach 27 kwietnia – 5 maja 2016 r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku, Delegatura w Słupsku działając na podstawie upoważnienia Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku

DS.ŻN.057.120.2016.JZ z dnia 27.04.2016 r. – podstawa prawna: art. 3 ust. 1, 2, 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. *w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt* (Dz. U. L 165 z 30.4.2004 r., str. 1-14 ze zm.; *Polskie wydanie specjalne Rozdział 3, Tom 45, s. 200-251*), art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. *o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych* (t. j. Dz. U. z 2015 r., poz. 678 ze zm.), w związku z art. 3 ust. 1 pkt 6 oraz art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej* (t.j. Dz.U. z 2014 r., poz. 148 ze zm.), przeprowadzili kontrolę w Sklepie piekarniczym w Bytowie przy ul. Wojska Polskiego 40, należącym do Marioli Żmuda – Mróz prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą: Przedsiębiorstwo „ŻMUDA” Mariola Żmuda – Mróz z siedzibą w Bytowie przy ul. Dworcowej 32.

W toku kontroli sprawdzano prawidłowość oznakowania środków spożywczych oferowanych bez opakowań, w oparciu o przepisy cyt. wyżej rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz.U. z 2015r., poz. 29).

W toku kontroli stwierdzono wprowadzenie do obrotu 1 partii wyrobów cukierniczych (kasztanek) na wartość 13,50 zł nieodpowiadających pod względem oznakowania jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej, zakwestionowanych z uwagi na niewłaściwą nazwę środka spożywczego podaną w sposób umożliwiający konsumentowi poznanie prawdziwego charakteru środka spożywczego oraz odróżnienie go od środka spożywczego, z którym może być mylony, co stanowiło naruszenie § 19 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 ww. rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. *w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych* (Dz. U. z 2015 r., poz. 29), w związku z art. 17 ww. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. *w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004* (Dz. U. L 304 z 22.11.2011, s.18 z późn. zm.).

Ponadto zakwestionowano 3 partie pieczywa o wartości 40,40zł wymienione w punkcie II sentencji decyzji z uwagi na nie podanie na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu masy jednostkowej pieczywa, co stanowiło naruszenie § 19 ust. 1 pkt 6 lit. a) oraz ust. 2 ww. rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014r. oraz 5 partii wyrobów piekarniczych luzem – według wagi, o łącznej wartości 65,10 zł, pakowanych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego, wymienionych w punkcie III sentencji decyzji, nieodpowiadających pod względem oznakowania jakości

handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej, tj. § 19 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w związku z art. 44 ust. 1 lit a) cyt. wyżej rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. L 304 z 22.11.2011, s.18 z późn. zm.), z uwagi na brak podania w miejscu sprzedaży, na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom, wykazu składników z uwzględnieniem substancji powodujących alergię lub reakcje nietolerancji, podkreślonych za pomocą pisma wyraźnie odróżniającego go od reszty wykazu składników, np. za pomocą stylu, czcionki lub koloru tła.

Pismem z dnia 08.06.2016 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku zawiadomił przedsiębiorcę Panią Mariolę Żmuda – Mróz o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wydania decyzji o wymierzenia kary pieniężnej w związku z wprowadzeniem do obrotu 5 partii środków spożywczych o wartości 65,10zł nieodpowiadających jakości handlowej deklarowanej przez przedsiębiorcę z uwagi na brak podania w miejscu sprzedaży tych środków spożywczych na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom: nazwy towaru, wykazu składników z uwzględnieniem informacji o substancjach lub produktach powodujących alergię lub reakcje nietolerancji oraz masy jednostkowej pieczywa.

Ponadto w piśmie tym poinformowano, że na podstawie art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego – stronie przysługuje prawo do czynnego udziału w toku postępowania tj. do zapoznania się z aktami sprawy oraz składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, z którego strona nie skorzystała.

Pismem z dnia 08.06.2016 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku zwrócił się do przedsiębiorcy o wyliczenie i przesłanie informacji o wielkości osiągniętych obrotów. Strona pismem z dnia 24.06.2016r. (data wpływu 28.06.2016r.) poinformowała o wielkości obrotów i przychodów osiągniętych w 2015r.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku ustalił i stwierdził, co następuje.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. *ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa Żywności* (Dz. U. UE L 31 z 1.2.2002 s. 1 z późn. zm.), każdy z podmiotów działających na rynku spożywczym: producent, przetwarzający czy dystrybutor, obarczony jest obowiązkiem zapewnienia w przedsiębiorstwie,

będącym pod jego kontrolą, zgodności żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla jego działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów. Powyższy obowiązek został powtórzony w art. 8 ust. 2 i 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004.

W świetle art. 8 ust. 5 ww. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione. Z ust. 2 tego artykułu wynika, że podmiot odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych. Takim podmiotem działającym na rynku spożywczym jest strona postępowania, której działalność odpowiada definicji obrotu.

Stosownie do art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (t.j. Dz.U. z 2015 r., poz. 678 ze zm.) wprowadzane do obrotu artykuły rolno spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

W świetle przepisu art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych, przez jakość handlową należy rozumieć cechy artykułu rolno – spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Według zapisu art. 7 ust. 1 pkt 2 powyżej cytowanej ustawy – „*Oznakowanie artykułu rolno – spożywczego zawiera informacje istotne z punktu widzenia jakości handlowej artykułu rolno – spożywczego, w szczególności – inne dane umożliwiające identyfikację artykułu rolno – spożywczego oraz odróżnienie go od innych artykułów rolno – spożywczych*”.

Rozporządzenie (UE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1169/2011 cytowane powyżej, stanowi w art. 2 ust. 2 lit. a, że informacje na temat żywności oznaczają informacje dotyczące danego środka spożywczego udostępniane konsumentowi finalnemu za pośrednictwem etykiety, innych materiałów towarzyszących lub innych środków, w tym nowoczesnych narzędzi technologicznych lub przekazu ustnego.

Wymagania jakości handlowej dotyczące informacji na temat żywności oferowanej „luzem” zostały określone w art. 44 ww. rozporządzenia. Przepis ten stanowi w ust. 1:

„W przypadku oferowania środków spożywczych do sprzedaży konsumentom finalnym lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezpośredniej sprzedaży,

lit. a – przekazanie danych szczegółowych określonych w art. 9 ust. 1 lit. c (tj. informacji o substancjach lub produktach powodujących alergię lub reakcje nietolerancji, wymienionych w załączniku II) jest obowiązkowe,

lit. b – przekazanie innych danych szczegółowych określonych w art. 9 i 10 jest obowiązkowe, chyba, że państwo członkowskie przyjmie zapisy krajowe zawierające wymóg przekazania części lub wszystkich innych danych szczegółowych lub elementów”.

Państwa członkowskie mogą przyjmować przepisy krajowe dotyczące sposobu udostępniania tych danych szczegółowych lub ich elementów, oraz – w stosownych przypadkach – form ich wyrażania i prezentacji – art. 44 ust. 4.

W art. 9 ust. 1 ww. rozporządzenia parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. podano:

„Zgodnie z art. 10 – 35 i z zastrzeżeniem określonych w niniejszym rozdziale wyjątków obowiązkowe jest podanie następujących danych szczegółowych:

- a) nazwa żywności,*
- b) wykaz składników,*
- c) wszelkie składniki lub substancje pomocnicze (...) powodujące alergię lub reakcję nietolerancji, użyte przy wytworzeniu lub przygotowywaniu żywności i nadal obecne w gotowym produkcie, nawet jeżeli ich forma uległa zmianie”.*

Regulacje dotyczące oznakowania środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu bez opakowań określono w § 19 ust. 1 rozporządzenia ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych. Przepis ten stanowi, że w przypadku środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezzwłocznej sprzedaży podaje się:

- nazwę środka spożywczego wskazaną w sposób określony w art. 17 rozporządzenia nr 1169/2011;
- wykaz składników - zgodnie z art. 18-20 rozporządzenia nr 1169/2011, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 21 tego rozporządzenia;

Informacje, o których mowa w ust. 1, podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu (§ 19 ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych).

- w przypadku pieczywa – dodatkowo: a) masę jednostkową.

W cytowanym powyżej rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 podano:

Art. 17 ust. 1: „Nazwą środka spożywczego jest jego nazwa przewidziana w przepisach. W przypadku braku takiej nazwy, nazwą środka spożywczego jest jego nazwa zwyczajowa, a jeżeli zwyczajowa nie istnieje lub nie jest stosowana, przedstawia się nazwę opisową środka spożywczego”.

Art. 18 ust. 1 „Wykaz składników rozpoczyna się lub jest poprzedzony właściwym nagłówkiem, który składa się z wyrazu „składniki” lub zawiera ten wyraz. Obejmuje on wszystkie składniki środka spożywczego, w malejącej kolejności ich masy w momencie użycia składników przy wytwarzaniu tego środka spożywczego”,

Ust. 2 „Składniki oznaczone są ich szczegółowymi nazwami, o ile mają zastosowanie, zgodnie z zasadami określonymi w art. 17 i w załączniku VI”.

Art. 21 ust. 1 „Bez uszczerbku dla przepisów przyjętych na mocy art. 44 ust. 2 dane szczegółowe o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. c spełniając następujące wymogi:

- lit. a) są oznaczane w wykazie składników zgodnie z zasadami określonymi w art. 18 ust. 1 z dokładnym odniesieniem do nazwy substancji lub produktu wymienionego w załączniku II oraz
- lit. b) nazwa substancji lub produktu wymienionego w załączniku nr II jest podkreślona za pomocą czcionki, stylu lub koloru tła”.

Ustawa o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych cyt. wyżej stanowi w art. 40a ust. 1 pkt 3: „Kto wprowadza do obrotu artykuły rolno – spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno – spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł”.

Przyjęte przez ustawodawcę brzmienie ww. artykułu wprowadza mechanizm polegający na tym, że każdy w stosunku do kogo zostanie ustalone, iż wprowadził do obrotu nieodpowiadające jakości handlowej artykuły rolno – spożywcze, podlega karze przewidzianej w tym przepisie. Oznacza to, że samo stwierdzenie – udowodnienie faktu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej produktów, powoduje konieczność nałożenia stosownej kary (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 04.08.2010 r. sygn. akt VI SA/Wa 894/10). Odpowiedzialność określona w tym przepisie ma charakter obiektywny, natomiast przesłanką jej przyjęcia jest fakt wprowadzenia do obrotu produktów niewłaściwej jakości handlowej (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dn. 07.05.2010 r. sygn. akt VI SA/Wa 126/10). W niniejszej sprawie w sposób bezsporny zostało ustalone, że adresat decyzji wprowadził do obrotu zakwestionowane partie wyrobów cukierniczych oraz pieczywa.

Szczególnie należy wskazać, że celem ustawy o jakości handlowej jest przede wszystkim ochrona konsumentów przed nieuczciwymi praktykami handlowymi, dlatego też kary pieniężne

wymierzane w tego rodzaju sprawach, po uwzględnieniu kryteriów określonych w art. 40 a ust. 5 ww. ustawy, nie mogą być symboliczne (wyrok Wojewódzkiego sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 lipca 2010 r., sygn.. VI SA/769/10). Maksymalna kara, tj. pięciokrotna wartość korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie do obrotu ww. wyrobów cukierniczych oraz pieczywa, określona w art. 40 a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, wynosi: 325,50 zł. Kary zastosowane w przypadku naruszenia prawa żywnościowego - zgodnie z art. 17 ust. 2 cyt. rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady – powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku wykonując dyspozycję art. 40 a ust. 5 cyt. ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnił przede wszystkim: stopień szkodliwości, stopień zawinienia, dotychczasową działalność oraz wielkość obrotów oraz przychodu, a także wartość zakwestionowanych artykułów rolno – spożywczych.

Wykonując dyspozycję powyższego przepisu Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku stwierdził i uznał co następuje.

Na przedsiębiorcy, bezsprzecznie ciąży obowiązek przestrzegania obowiązujących przepisów prawa, a przede wszystkim dbałość o jakość produktów oferowanych konsumentom w należącym do Strony sklepie.

W odniesieniu do wyrobów nieodpowiadających jakości handlowej, nie podanie nazwy wyrobu, jak również wykazu składników, w tym składników powodujących alergię lub reakcje nietolerancji oraz masy jednostkowej pieczywa w istotny sposób naruszało interesy konsumentów, gdyż wprowadzało ich w błąd, co do właściwości środka spożywczego, w tym jego jakości, składu i mogło spowodować zakup produktu niezgodnego z oczekiwaniami, a nawet produktu niebezpiecznego. Brak informacji o alergenach powoduje, że produkty te stają się niebezpieczne dla osób nietolerujących bądź uczulonych na dany składnik.

Nie ma przy tym znaczenia, czy nieodpowiadające jakości handlowej produkty zostały wprowadzone do obrotu w wyniku celowego działania strony, czy też nie, gdyż to wyłącznie na stronie spoczywał obowiązek prawidłowego oznakowania oferowanych przez nią środków spożywczych. Należy też zaznaczyć, że wymierzana na podstawie tego przepisu kara jest środkiem sankcjonującym naruszenie prawa żywnościowego, a celem regulacji jest ogólnie pojęty interes konsumentów, w szczególności zapewnienie, że nabywane przez nich artykuły rolno – spożywcze są właściwej jakości handlowej. W przypadku środków spożywczych oferowanych luzem – w przeciwieństwie do żywności w opakowaniach – oznakowanie w miejscu sprzedaży stanowi jedyne źródło informacji dla nabywcy o rodzaju i właściwościach środka spożywczego – w tym przypadku wyrobów cukierniczych i piekarniczych.

Podawanie wymyślonej nazwy środka spożywczego, zamiast nazwy środka spożywczego w przepisach lub nazwy zwyczajowej, w przypadku braku nazwy przewidzianej w przepisach lub nazwy opisowej, w przypadku, gdy nazwa zwyczajowa nie istnieje lub nie jest stosowana,

uniemożliwia konsumentowi finalnemu poznanie prawdziwego charakteru środka spożywczego oraz odróżnienie go od środka spożywczego, z którym mógłby być mylony.

Zdaniem organu wyłącznie stronę postępowania, która powinny zwracać uwagę na jakość oferowanych artykułów spożywczych, należy uznać za winną stwierdzonych nieprawidłowości dot. oznakowania. Strona działając na rynku od kilku lat, powinny zdawać sobie sprawę z ciężących na nich obowiązkach wprowadzania do obrotu artykułów zgodnych z obowiązującym prawem i powinna zadbać, aby ich wykonanie było rzetelne i odpowiadało normom ustawowym (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 19 marca 2010 r., sygn. VI SA/Wa91/10).

Z dokumentacji zgromadzonej przez Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Gdańsku, Delegatura w Słupsku wynika, że jest to pierwszy przypadek naruszenia przez strony przepisów prawa żywnościowego w zakresie jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych.

Wymieniona kara pieniężna zdaniem organu orzekającego jest adekwatnym środkiem reakcji administracyjnego postępowania na ujawnione naruszenie. Spełni również w sposób należy funkcję prewencyjną i represyjną. Zgodnie z art. 105 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (t. j. Dz. U. z 2015 r., poz. 584 ze zm.) organ orzekający zaliczył stronę jako małego przedsiębiorcę.

W związku z powyższym, Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa przedsiębiorca Pani Mariola Żmuda – Mróz powinna wpłacić na rachunek bankowy:

Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku

Nr 03 1010 1140 0069 6922 3100 0000 NBP/o Gdańsk

lub w kasie Inspektoratu, w Gdańsku, ul. M. Konopnickiej 4 codziennie w dni robocze w godzinach 7:15 – 15:15 w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 613), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 *Ordynacji podatkowej*.

POUCZENIE:

1. Zgodnie z art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie postępowania służy odwołanie od niniejszej decyzji do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa. Odwołanie należy wnieść w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji za

pośrednictwem Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku, ul. M. Konopnickiej 4, 80 – 240 Gdańsk.

2. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji (art. 130 § 2 k.p.a.).
3. Zgodnie z art. 40a ust. 8 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych w zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 613).

Z up. POMORSKIEGO WOJEWÓDZKIEGO
INSPEKTORA INSPEKCJI HANDLOWEJ

J. Zielińska
Joanna Zielińska
Dyrektor Delegatury w Słupsku

.....
(podpis z podaniem imienia i nazwiska
oraz stanowiska służbowego osoby
upoważnionej do wszczęcia postępowania)

Otrzymują:

1. Mariola Żmuda – Mróz –Przedsiębiorstwo „ŻMUDA” w Bytowie, u. Dworcowa 32.
2. a/a.
3. Wydział BA w /m.